

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
 Egy évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 frt — kr.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Egy órára 1 frt — kr.
 Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr
 Nyílttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

A szavazás.

Megtörtént tegnap a szavazás a közigazgatás államosítása felett. A ház zsufofóság telve volt (mindössze 50 képviselő hiányzott), a karzatokon is nagy közönség foglalt helyet. A szavazás a »K« betűn kezdődött s az államosítás mellett báró Kaas Ivor mondta ki az első igent.

A szavazás alatt a függetlenségi párt zajosan éljenezte azokat, a kik akár mint volt kormánypártiak, akár mint a mérsékelt ellenzék hívei, mégis a törvényjavaslat ellen szavaztak. Ily zajos éljenzésekben részesültek a volt kormánypártiak közül báró Kemény János és Géza, a Zeykek, Domahidy István, György Endre, gróf Gyürky Ábrahám, gróf Bethlen Gábor, a mérsékelt ellenzék részéről Beöthy Ákos, gróf Lázár Jenő, Miksa Imre.

A mérsékelt ellenzék soraiból negyvenen szavaztak a törvényjavaslat mellett; hárman ellene. Hiányzottak hatan.

A javaslat ellen szavazók éppen 99-en voltak. Ez a szám a függetlenségi pártból, a kormánypárti disszidensekből, s a három mérsékelt ellenzékiből került ki.

A szavazás eredményének kihirdetése csendben és nyugodtan történt.

Most következett volna a részletes tárgyalás megkezdésének megállapítása.

Báró Prónay Dezső indítványt adott be, hogy a képviselőháznak adassék meg a nyári szünidő, s a részletes tárgyalás szeptember közepén kezdessék meg.

Utána gróf Szapáry Gyula miniszterelnök beszélt s tekintettel az őszi ülésszak számos feladataira, szükségesnek látta a részletes tárgyalást azonnal megkezdeni, s így ő a Prónay indítványa ellen nyilatkozott.

Gróf Apponyi Abert közvetítő álláspontot foglalt el és pártolta Prónay indítványát. Apponyi megjegyzé, hogy ha szeptemberig a kormány a kuriai bírászkodásról, a közigazgatási bíróságról és a fegyelmi eljárásról szóló javaslatokat benyújtaná, az esetben még azokat is lefegyverezhetné, a kik elvileg az államosítás ellen vannak. Hangsúlyozta azonban Apponyi, hogy ha a kormány nem ezt az utat választaná, hanem megmaradna a mellett, hogy rögtön belemegy a részletes tárgyalásba, ez a mérsékelt ellenzék eddigi álláspontján mit sem változtat s a mérsékelt ellenzék ebben az esetben is következetes marad azon törekvéshez, hogy a törvényjavaslatból törvény lehessen.

B. Prónay Dezső határozati javaslata felett halasztási indítvány adatván be, a ház e kérdésben ma fog dönteni.

A mai szavazástól függ, hogy a kormány csakugyan erőszakolni fogja-e a javaslat keresztül-vitelét, mely esetben mindenféle fegyver jogosult ellene.

*

A szavazás azon kérdés felett, vajjon a ház »a közigazgatás és önkormányzat rendezéséről a megyékben« szóló törvényjavaslatot általánosságban a részletes tárgyalás alapjául elfogadja-e: a »K« betűvel kezdődött.

A 441 igazolt képviselő közül elnök nem szavazván, igen-nel szavazott 261, nem-mel 99; távol volt 50, a többség tehát 162. (Éljenzés a jobboldalon.)

Nemmel szavaztak, azaz a nemzeti jogok és az önkormányzat védelmezőinek bizonyultak: Kapotsfy Jenő, Károlyi Gábor gr., Kästner Henrik, Kemény Endre br., Kemény Géza br., Kemény János br., Kemény Pál, Kiss Albert, Konkoly-Thege József, Kossa Dezső, Kudlik János, Kun Miklós, Kürthy Sándor, Lázár Jenő, Lits Gyula, Luby Géza, Madarász Imre, Madarász Jenő, Madarász József, Majthényi Ádám, Majthényi István, Matkovich Tivadár, Meszlényi Lajos, Miksa Elek, Mocsáry Lajos, Molnár József, Mudrony Soma, Miksa Imre, Nagy Ferencz, Olaj Lajos, Ónody Géza, Papp Elek, Pappszász Károly, Pázmándy Dénes, Petrich Ferencz, Prónay Dezső báró, Reviczky Károly, Simonfay János, Sóvágó Gábor, Szabó László, Szadovszky József, Szalay Imre, Szalay Károly, Szederkényi Nándor, Szendrey Gerzson, Thaly Kálmán, Tóth Antal, Tóth Ernő, Törs Kálmán, Tulok Benő, Udvary Ferencz, Ugron Gábor, Uray Imre, Vályi Árpád, Veres József, Vécsey Endre, Zeyk Dániel, Zeyk Károly, Almásy Sándor, Ádám Sándor, Bartha Miklós, Beniczky Árpád, Beniczky Miksa, Beöthy Ákos, Boda Vilmos, Bornemisza István, Bethlen Gábor gr., Csajkos Gyula, Csanády Sándor, Csatár Zsigmond, Csávolszky Lajos, Detrich Péter, Dobay Antal, Domahidy István, Eötvös Károly, Farkas Balázs, Farkas Imre, Fornszyk Sándor, Gencsy Albert, Gosztonyi Sándor, Gulácsy Gyula, Gull József, György Endre, Györffy Gyula, Györfy Elek, Gyürky Ábrahám gr., Hannibal József, Helfy Ignác, Hentaller Lajos, Herman Ottó, Hevessy Benedek, Hoitsy Pál, Holló Lajos, Horváth Ádám, Illyés Bálint, Irányi Dániel, Isaák Dezső, Istóczy Győző, Jeszenszky Ferencz, Justh Gyula.

*

Debreczen képviselői közül egyedül Thaly Kálmán szavazott a javaslat ellen, míg Dr. Király Ferencz és Körössi Sándor elfogadták a javaslatot.

... Mementó! ...

*

Az igennel szavazók névsorát miért közölnök? Ki győzné ezt a sáska-tábort fejenkint elsorolni?!

*

A többség tehát meg volt. Még pedig nagy többség. Ez azonban nem lepett meg bennünket, hiszen mi előre megirtuk, hogy általánosságban nagy többséggel fogadják el a javaslatot. A mint ezt megjövendöltük, épen ugy

megjövendöljük azt is, hogy a javaslatból még se lesz törvény!

*

Ma dől el, hogy megkezdik-e azonnal a részletes tárgyalást, azaz a kormány megkezdí-e az obstrukciót?!

*

A Prónay Dezső halasztási indítványa után Irányi Dániel és Csatár Zsigmond indokolják indítványaikat.

Irányi Dániel indokolja indítványát a cenzus lezárítása iránt. — (Folytonos zaj.) Kérem a t. elnök urat, méltóztassék csöndet csinálni, vagy pedig megengedni, hogy indokolásomat holnap mondhasam el.

Elnök csönget.

Irányi Dániel újból beszélni akar, de a folyosókról erős zaj hallatszik be. Újból kéri az elnököt, hogy csináljon rendet.

Elnök újra csönget.

Irányi Dániel: (Miután a zaj még egyre tart.) Ha a t. elnök ur nem képes rendet csinálni, kéri a házat, hogy indokolását holnap tarthassa meg. (Leül.)

Elnök konstatálja, hogy a zaj a folyosókon van. Azt hiszi, legjobb lesz, ha előbb Csatár Zsigmond indokolja indítványát s ha a zaj akkorra sem szűnik meg, az esetre Irányi indokolását holnap tartaná meg. (Helyeslés.)

Csatár Zsigmond szükségesnek tartja, hogy az országgyűlési napló teljes szövegében kritika nélkül a hivatalos lapban közzétéssék, hogy a közönség a tárgyalásokról objektív képet kaphasson, mert most egyes képviselőkől oly elferdített, tendenciózus kivonatok kerülnek a lapokba, hogy a közönség méltán csodálkozhatik, miként lehet az, hogy ily képviselőket nem küldenek a Lipótmezőre. (Helyeslés.) Tudja indítványának sorsát, de azt is tudja, hogy az általa elvetett mag ki fog kelni. Ajánlja indítványát a ház figyelmébe s kéri annak napirendre tűzését.

Dr. Szapáry Gyula miniszterelnök kéri az indítvány mellőzését, mert az összes beszédeknek a »Budapesti Közlöny«-ben való közzététele igen sokba kerülne s másrészt a cél még sem volna elérve.

Elnök jelenti, hogy husz képviselő írásbeli beadványt tett, hogy Csatár indítványa fölött a holnapi ülésen névszerinti szavazás tartassék. (Nagy mozgás jobbról. Kiáltások: »Halljuk a neveiket.« Kiáltások: »Azt hiszik, hogy szégyeljük?«)

Nagy István jegyző felolvassa az illető képviselők neveit, mire több szölsőbali képviselő hozzá kéri iratni a maga nevét is.

Elnök jelenti, hogy a holnapi ülésen első sorban ezt a névszerinti szavazást fogják megejteni. Jelenti ezután, hogy Irányi Dániel a ház engedélyét kéri, hogy indítványát holnap indokolhassa. (Zaj jobbról. Halljuk ma!)

Irányi Dániel enged a ház kívánságának s már ma indokolja indítványát, mely így hangzik: Tekintve, hogy az osztó igazság kívánja, hogy mindazok, a kik az ország terheit viselik, annak jogaiban is lehetőleg részesül

jenek; tekintve, hogy az 1874. XXXIII. t.-cz. a helyett, hogy az 1848-iki törvényben biztosított választói jogot a haladó kor igényeihez képest kiterjesztette volna, azt ellenkezőleg tetemesen megszorította; tekintve, hogy daczára az 1874-iki törvény rendelkezéseinek, úgy a választók összeírása, mint a választást megelőző többi hivatalos cselekmények körül számos visszaélés követték el s a választási mozgalom alatt sok helyen etetés-ítás s egyéb visszaélések folynak s illetéktelen hivatalos nyomás gyakoroltatik, a nélkül, hogy ezen törvénysértésekre kellő orvoslás, illetőleg megtorlás következne: utasítsa a t. képviselőház a kormányt, hogy a kir. kuriának a vitás választások feletti bíráskodásáról szóló s még a jelen ülésszak alatt benyújtandó törvényjavaslat letárgyalása s törvény erejére emelése után — addig is, míg az általános szavazati jog behozatnék — az 1874-iki választási törvénynek a következő elvek alapján leendő módosítása iránt még ezen országgyűlés alatt s oly időben terjesszen elő törvényjavaslatot, hogy az, elfogadtatván és szentesítettén, már a legközelebbi általános választásoknál zsinórmértékül szolgáljon: 1 ször. A választói képesség legyen egyenlő az egész országban, — tehát szűnjék meg az egykori Erdélyre nézve fennálló külön cenzus. — 2-szor. A választói jog terjesszessék ki az 1848-iki törvény szerint jogosultakon kívül mind azon polgárokat, a kik önállók és legalább négy forint egyenes állami adót fizetnek. Az 1848/49-iki honvédek azonban cenzus nélkül is bírjanak szavazattal. 3-szor. Az adó lefizetésének elmulasztása ne vonja maga után a szavazati jog elvesztését. 4-szer. Pótoltassanak czélszerű rendelkezésekkel az 1874-iki törvény mindazon intézkedései, melyek az összeírások törvényességének ellenőrzésére, a választási mozgalom szabadságára, a választások szabadságának és tisztaságának megőrzésére s a visszaélések megszüntetésére szükségeseknek bizonyultak. 5-ször. A szavazás legyen titkos. Kéri indítványának napirendre tűzését.

Gr. Szapáry Gyula miniszterelnök: T. képviselőházhoz! A tett indítványt természeténél fogva kénytelen vagyok két részre osztani. (Halljuk! Halljuk!) Egyik része vonatkozik a kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslat benyújtására és a választási szabadságot biztosító intézkedésekre, másik része pedig vonatkozik az 1874. XXXIII t.-czikk gyökeres megváltoztatására a választói jogosultságra nézve. (Halljuk! Halljuk!)

Az elsőről a kuriai bíráskodásra vonatkozó bator voltam már a mult alkalommal kijelenteni, hogy az erről szóló törvényjavaslatot legközelebb a ház asztalára fogom letenni. (Helyeslés jobbfelől.) A kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslat ki fog terjeszkedni a választási törvény némely kitételének precizizálására, amennyiben az a kuriai bíráskodással szoros összeköttetésben van. — A kérdés első része tehát a benyújtandó törvényjavaslat által megoldást nyer. — (Ugy van! jobbfelől.) Ugy ebben a törvényjavaslatban, valamint abban, a mely a közigazgatás reformjáról szól — s most van tárgyalás alatt, a választási szabadság biztosítására vonatkozólag több rendbeli intézkedések foglaltattak, melyekhez a kormány teljes készséggel hozzájárult. Ezekre nézve az intézkedés szerint megtörtént már, vagy pedig meg fog történni. (Helyeslés jobbfelől.) Az indítványnak a választási törvénynek s a választási eljárásnak módosítására vonatkozó többi részére nézve bator vagyok a kormány nevében kijelenteni, hogy ezekre nézve nem szándékszik a kormány előterjesztést tenni. (Felkiáltások a szélsőbalon: Miért nem? Halljuk az indokot!) Kérem a t. házat, hogy Irányi Dániel képviselő ur indítványának tárgyalását ne méltóztassék napirendre tűzni. (Helyeslés a jobboldalon. Nagy zaj és mozgás a szélsőbaloldalon.)

Elnök jelenti, hogy husznál több képviselő e kérdésre nézve is holnapra kéri a névszerinti szavazást. Tehát holnap (azaz ma) három névszerinti szavazás lesz.

Ülés vége 1 óra 30 perczkor.

Hogy csinálják a többséget? Dorozmán az 1892. évi országgyűlési képviselőválasztásra jogosultak névjegyzéke, a melyet e napokban tettek ki 10 napi közszemlére, azok körében, kik tartalmáról értesültek, nagy fölháborodást idézett elő. A jegyzékbe értelmiség czimén fölvettek a községi rendőrbiztos, a kórház- és egyházpénztárnok, községi irnokok, a szolgabírói irnokok, stb., a kik pedig semmiféle oklevéllel nem bírnak, sem pedig a törvény azon rendelkezésének nem felelnek meg, mely szerint a községi hivatalnokok csak azon esetben vehetők föl, ha a mult évben legalább 500 frt után voltak a IV. oszt. ker. adóval megróva. Vannak továbbá fölvéve olyanok, kik rengeteg adó hátralék alatt görnyednek és olyanok is, a kik még soha sem fizettek és nem is fizetnek. Föl van véve egy rongyszédő, a kinek összes I. oszt. kereseti adója 80 kr volt és végre egy gyermek is. Ha az összeírás ily alakban emelkednék jogerőre, persze ezek mind igen »használható» szavazatok lennének a kormánypárt javára. A névjegyzékből kihagytak olyan községi hivatalnokot, ki nem csupán fizetésénél, hanem már a földterületnél fogva is fölveendő lett volna, de azt a hivatalnokot nem »használható anyag»-nak találták. Hagytak ki továbbá birtokosokat és iparosokat, a kik mind fölveendő lettek volna. Persze, ezek sem »kész szolgák», azért ki kellett maradniok. A jogosulatlan fölvetések kihagyása, valamint a jogtalanul kihagyottak fölvétele iránt a szükséges lépések már folyamatban vannak.

Nőnevelés és női kereskedelmi tanfolyam.

II.

A nőkérdés, mely ily körülmények közt egész Európában a legégetőbb kérdések egyike leendő, első sorban kenyérgkérdés. A statisztika tanúsága szerint az intelligens körben felnövő leányoknak 50%-a nem megy férjhez. Azok közül is leginkább azok, kik pénzzel bírnak. Minthogy a közép osztálybeli intelligens férfiak leginkább 30 éven túl nősülnek és 20 éven aluli leányokat vesznek nőül, a hajadon leányoktól egészen eltekintve, sok özvegy és árva marad kenyér nélkül.

Ha tehát azt akarjuk, hogy ezen nők magukat és hozzájuk tartozókat fentartani képesek legyenek, akkor gondoskodni kell arról, hogy a nők munkaképesek legyenek, azaz nevelni és szoktatni kell a serdülő korban levő leányokat a hasznos munkára. De nemcsak azok kedvéért, kik kénytelenek lesznek magukat önállóan fentartani, kell szakiskolákat felállítani, hanem az összes középosztály érdekében.

Mily óriási elviselhetetlen igények támasztatnak mai napság a férfi iránt! És mily nehézze teszi ez a megélhetést!

Mely férfiak legyen kedve ily körülmények közt megnősülni, a teherhordó állat szerepét magára vállalni, ha oly nőt várhat, kinek csak igényei vannak; de semminemű módja vagy képessége ezen igények kielégítéséhez hozzájárulni.

Minden józanul gondolkozó ember belát-

hatja tehát, hogy a nő munkára kell nevelni, hogy dolgozni tudjon.

A munka és az azzal járó takarékosság — erény és becsület, a henyelés és az alamizna pedig szégyen.

Minden egészséges embernek kell dolgozni és keresni, a férfinak úgy mint a nőnek. Ez az első társadalmi és erkölcsi törvény; nem pedig azon ideális semmittevés, mely viszontszolgálat nélkül követelőző és tele marokkal vesz.

A ki dolgozik, az hasznos tagja az emberiségnek, és ha mindenkit idejében munkára szoritunk, hogy maga magán segíthessen, akkor a gyámoltalanok száma mindig apadni fog.

A nő ne lépjen ki önhatálmilag a természet által részére kijelölt szigorú nőiség köréből. De ha a világ küzdelme, a mostoha viszonyok és a jogtalanság ellenében harcra hívja fel a sors, akkor bátran szembe kell szállnia tudni vele. Gyámoltalanok és nőiség nem azonos fogalmak.

A női kereskedelmi tanfolyam nem nevel tudákos nőket, hanem ügyes, gondolkozó, a világ folyását és forgalmát megismerő munkaképes nőket, hogy azok első sorban gyakorlati ismereteiket a családi körben érvényesíteni, szükség esetén pedig saját erejükből is megélhni képesek legyenek.

A női kereskedelmi tanfolyamban 8 hó alatt előadtnak a kereskedelmi számtan, könyvvitel, áruisme és földrajz, kereskedelmi ismerés és levelezésből azon legszükségesebb anyag, mely szerényebb körben gyakorolva, a nőnek alkalmas eszközül szolgál, hogy szüleinek, férjének, vagy szükség esetén idegeneknek üzletében ügyesen és hasznosan trunkálkodhassék. Mily boldogító önérték a szerény, intelligens nőre nézve, ha képesnek érzi magát, hogy szükség esetén magát és övéit bármily mostoha körülmények közt fentartani képes, és nem szorul rokonainak, vagy ismerőseinek keserű kegyelem-kenyérére.

Zalai Márk.

BELFÖLD.

Minisztertanács volt szombaton este a kormányelnöki palotában. Részt vett benne az ő felsége személye körüli miniszter, Szögyény László is. A minisztertanács folyamán, a mely több kinevezési ügyre vonatkozó fölterjesztést intézett el, élénk megbeszélés tárgyát képezték a képviselőház ülésén előfordult incidensek is.

Jutalom az orsztrák-magyar államvasutisztviselőinek. Az államosítás alkalmából jutalomban. részesülnek az orsztrák-magyar államvasutisztviselői, kik most a magyar állam szolgálatába álltának. Mindazok a tisztviselők, kik tiz esztendő óta szolgálnak megkapják remuneráció képpen teljes egyhavi fizetésüket, a kik pedig tiz évnél rövidebb idő óta szolgálnak, azok félhavi fizetést kapnak. E jutalmak összesége 160 ezer forint.

Nem kell német színház. Nyitrán a minap valami Neufeld Ignác nevű színigazgató, német színlelőadások tartásáért folyamodott a belügyminiszterhez. Nyitravármegye alispánja, bár a folyamodó személye iránt semmi kifogása sem volt, az engedélyt, tekintettel a felvidéki nemzetiségi viszonyokra és a német színháznak a magyarosodásra való káros befolyására, meg nem adandónak véleményezte és a miniszter az engedélyt csakugyan megtagadta.

»Norddeu kezvén a a német kiemeli a niát, mel Vilmos cs nézetek rejltő okai szavaiban sára vona

ben, a kü emlékére megállapít hogy a P fogják sz félremagy ennek foly

meretlen t niszter sír künk, mi bázuk s t juk elhibá keseket. A

goma cz. g és több vic kat rendez be egy dar rásdrnap t nos hatás, tengerev bennünket delmében k hogy figyel sására, me nának nek felnöték is fényes bi öröndetes

nak. Rác Alajos ev. gyont hagy jótékony cz

A debrecz nyozott 30

orsz. képv sulyos bet zését, mely csak ejfélk beteg ezut sárnap d. sebláz állo jellegű. Na igen el va galmat ajá fogadnia. hétig lesz

A pénzügy és közokta birság-alap egyes oszt sabb intéze folyamon t elömenetl pedig azér tovább élve tanuló az e visszaélés közoktatási mint ez ös sere, rende ügyelősége ez ösztönd ellenőrzéssel sersmind ellenőrizhe ez ösztönd

KÜLFÖLD.

A német császár Angliában. A „Norddeutsche Allgemeine Zeitung» megemlékezték ama nagyszerű fogadtatásról, melyben a német császári párt Londonban részesítették, kiemeli azt a nagyjelentőségű szívélyes harmóniát, mely egyfelől Nagy-Britannia, másfelől Vilmos császár nézeteiben kifejezésére jut. A nézetek ezen megegyezése, melynek mélyen rejlő okai vannak, különösen a császár ama szavaiban nyilvánult, melyek a béke fentartására vonatkoznak.

A lissai győzelem emléke. Bécsben, a külügyi hivatalban a lissai győzelem emlékére rendezendő ünnepélyek programjának megállapítása fölött tanácskoztak. Elhatározták, hogy a Polában tervezett ünnepélyt kisebb körre fogják szorítani, nehogy alkalmul szolgáljon félremagyarázásokra. Báró Sternek tengerenagy ennek folytán nem fog résztvenni azokban.

Fenyegetés Belcsev sarkóvén. Ismeretlen tettesek Belcsev, a meggyilkolt miniszter sarkóvérére ezt írták: »Bocsáss meg nekünk, mi Sztambulovra czéloztunk. De elhibáztuk s téged találtunk. Másodszor nem fogjuk elhibázni öt. Sztambulov ne keresse a vétkeket. A gyászoló gyilkosok.«

Ujdonságok.

*** A gyermekeknek.** Az »En Ujságom« cz. gyermek-lap szerkesztősége a fővárosban és több vidéki városban nagy sikerű felolvasásokat rendezett. E felolvasási ciklusból mutatott be egy darabot Zilahy Gyula Debreczenben, vasárnap tartott felolvasó estélyen. Azon általános hatás, melyet a „Cserébogár urfi utazása a tengeren« című gyermek-mese keltett, ösztönzött bennünket arra, hogy e bájos mesét egész terjedelmében közöljük. Ismételve fölkerjük a szülőket, hogy figyelmeztessék gyermekeiket e mese átoltatására, melynél kedvesebb ajándékot alig adhatnak nekik. De nemcsak a gyermekek, hanem a felnőttek is élvezettel olvashatják e mesét, mely fényes bizonyossága a magyar gyermek-irodalom öröndetes fejlődésének.

*** Nagy hagyomány a főiskolán.** Ráczevén a múlt héten hunyt el Soltra Alajos ev. ref. lelkész, ki 100,000 frtnyi vagyont hagyott hátra s az egész 100,000 frtot jótékony czélokra és közczélokra hagyományozta. A debreczeni ev. ref. főiskolának is hagyományozott 30,000 frtot.

*** Polonyi állapot.** Polonyi Géza orsz. képviselő szombati párbaja következtében, súlyos betegen fekszik lakásán. Karsebe vérzését, mely a csuklótól a könyökig terjed, csak éjfélkor tudták elállítani az orvosok. A beteg ezután nyugodtan töltötte az éjszakát, vasárnap d. e. 9 ó. sebét átvarták, mire gyöngye sebláz állott be, mi azonban nem veszélyes jellegű. Nagyobb baj, hogy a sok vérvesztéstől igen el van gyöngülve s orvosai föltétlen nyugalmat ajánlottak neki. Látogatókat sem szabad fogadnia. Az orvosok véleménye szerint 2—3 hétig lesz kénytelen a szobát őrizni.

*** Visszaélések ösztöndíjakkal.** A pénzügyminiszter arról értesítette a vallás- és közoktatásügyi minisztert, hogy a jövedéki bírság-alapból ösztöndíjakat élvező tanulók egyes osztályokat ismételnék, illetve a magasabb intézeteknél a szabályszerűleg előírt tanfolyamon túl beiratkoznak, a nélkül, hogy arra előmenetelnél fogva szükség lenne. Mindezt pedig azért teszik, hogy így az ösztöndíjat tovább élvezhessék. Minthogy ily esetekben a tanuló az ösztöndíj élvezetére joggal nem bír, e visszaélések meggátlása czéljából a vallás- és közoktatásügyi miniszter, a pénzügyminiszter, mint ez ösztöndíjak pártfogójának megkeresésére, rendeletet bocsátott ki az összes tanfelügyelőségekhez, a melyben fölhívja őket, hogy ez ösztöndíjak szabályszerű kiadását szigoruan ellenőrizzék. A miniszter rendeletében egyszerűsrimind jelezte is az iránnyt, hogy mi módon ellenőrizhető legczél-szerűbben és leghatósabban ez ösztöndíjak szabályszerű kiadása.

*** Panasz a postabélyegek ellen.** A m. kir. postahivatalok által ujabban forgalomba hozott postai értékjegyek, valamint a m. kir. adóhivatalok által kiadott bélyegyek, melyek úgy látszik egy és ugyanazon anyagu ragasztóval vannak ellátva, mint a sok oldalról hangzó panaszokból kitűnik, teljesen használhatatlannak. Bárhol és bármiképen kezeltek is, mindig összeragadnak. Miután nem mindenki tudja, hogy ezeket az értékjegyeket, ha összeragadtak, másokkal be lehet cserélni, melyek persze szintén összeragadnak, a közönség mindenféle kísérletet tesz az összeragadt bélyegyek használhatóvá tételére, miáltal csak azt éri el, hogy vagy megletezik, vagy a bélyegyet teljesen használhatatlanná téve, anyagi kárt szenved. Miután ezen rossz ragasztóanyag folytán úgy a közönség, mint a kir. posta- és adóhivatali alkalmazottak zaklatásoknak vannak kitéve, kérdés, nem volna czél-szerű, ezeket az értékjegyeket a forgalomból teljesen kivonni, mi által a közönség zaklatása, anyagi vesztesége és a hivatalnokok megterhelése megszűnne? A mostani körülmények közt, sok bélyegelárusító tözsér, inkább fölhangy az értékjegyek elárúsításával, semhogy folytonos cserélgetéssel stb. bibelődjék. A postahivatalok tehát még több fölösleges munkával vannak máris megterhelve, mint eddig, a mi a közforgalomnak bizonynyal nem válik előnyére.

*** A ref. zsinat előkészítése.** Vay Miklós br. az egyetemes konvent elnöke, már elrendelte a zsinati képviselők választását. A zsinatnak 116 tagja van. Hivatalból tagjai az öt egyházkerület püspökei és főgondnokai, a többi 106-ot egyházkerületenként választják, még pedig 48 egyházi, 48 világi tagot és 10 tanárt. — Az egyházkerületek már el is rendelték a választásokat, a szavazatokat október elején fogják beadni. — A véglegesen megállapított egyházszervezeti törvényjavaslat szövegét »A magyarországi ev. ref. egyház alkotmányos szervezete« címmel Tisza Kálmán elnök és Tóth Sámuel jegyző aláírásával, a zsinat-bizottság megküldte a választóknak. E javaslatra az egyházkerületi vélemények szeptember végéig küldendők be, a zsinat előszitő bizottságához.

*** Mise a csendőrség fedezete mellett.** A szatmári fehérgyarmati utvonall jobboldalán levő P.-Darócz szomszédságában van Kis-Pete községe, melynek csendes természetű lakossága egy idő óta valóságos egyházi háborút folytat. A pap és a kántor gyűlölködik ott egymással és pedig oly engesztelhetetlenül, hogy még a szent helyen: a templomban sem uralkodnak szenvedélyeik felett. A pap a katedrálról gazemberezi le a kántort és az így megtsitelt férfit természetesen hasonló hangnemben felel a tisztelendő urnak. Áldozó csütörtökön a pap dühében a szertartást sem végezte a hívők legnagyobb bosszuságára. Pünköst ünnepén csendőrség fedezetét kérte a pap és így tartotta meg az isteni tiszteletet. Hogy a nép erkölcsére az ilyesmi nagyon rossz hatással van, azt felesleges bizonyítanunk.

*** Leágyszott léghajó.** Oroszországban a hadsereg nagyban kultiválja a léghajót. A kísérletek után, amelyeket a léghajók stratégiai alkalmazására tett, legujabban az ellenes léghajókkal való elbánásban gyakorolja magát. Julius 1-én a Krasznóje-seloi táborban fölbocsátottak egy léghajót s arra aztán rá szabadítottak egy ütég ágyut, hogy löjje le a léghajót. Nyolcz lövést irányoztak a léghajónak, és ezzel aztán a srapnel fölrobbanásából meghatározták azt a magasságot, amelyben a léghajó lebegett. A tizenkettedik lövés után a léghajó súlyedni kezdett nyilvánvaló jelöl annak, hogy a léghajót eltalálták. A megsérült alkotmány aztán mind jobban és jobban alászállt, mig nem végre a földet horzsolta. A vizsgálat konstatalta, hogy öt-hat nagy lyuk volt a léghajón, a melyeken a légszesz kiáramlott.

*** Asszonyok közt.** Ott bujkál ez a kis patbeszedeske, melynek szereplőit persze senkisé meg nevezze meg, csak — s u g v a. Pedig nincs is a dologban semmi.

Filoméla asszony — jár szájról-szájra — minden buját-baját ismeri, teljes szájalommal tekint barátjére.

— Szegény, szegény Lilikém, hát még most sem élsz jobban a férjeddél...?

A kis menyecske egészen kipirosodik, s a mint felel, a boldog elragadtatás csapong a hangjából.

— Oh dehogy nem! Most már egy sziv és lélek vagyunk.

— Hogy hogy? Filoméla asszony majd hogy el nem dül meglepetésében, s alig tudja fölteni a kérdést:

— Hát leszoktattad férjedet a tulságos sörivásról, a mi téged oly boldogtalanná tett?

A menyecske szemében csintalan mosoly jelenik meg:

— Ah dehogy édesem! Ő s z o k t a t o t t e n g e m a s ö r i v á s h o z . . .

*** Kocsis Etelről,** aki most Pécsen játszik a Somogyi színtársulatánál, igen rokonszenvesen irnak az összes pécsi lapok. — A multkor a »Bőregér« Adél szerepében lépett fel. Igen kedvesen játszott, írja a »Pécs« s szépen énekelt, meg is tapsolta a közönség minden ének számát. Bokrétát is kapott. — Épen így sikerült a Stradella operában Leonora szerepe, amit első helyen emel ki a »Pécsi Figyelő.« Még nem befejezett, de elég gyakorlott koloraturája jó hatást keltett s a hallgatóság sokszor megtapsolta a haladó énekesnőt.

*** Megosipte.** Az iskolai szünidőre utazik haza a papa és a kis fiacskája. A vasuti ellenőr gyönyörködve nézi az élénk szemű kis fiut és látható érdeklődéssel kéri a papját:

— Csinos gyermek. Kétségkívül az ön fia?

— Igen, ez az én Laczikám.

— A kis Laczi kétségkívül a né p i s k o l á b a jár és nagyon szorgalmas...

— Mit gondol! Az én fiam már gimnázista... sőt már II. osztályu gimnázista, bizony!

— Lehetetlen! hihetetlen!

— Miért, — szól közbe a kis Laczi, — hiszen már tizenhárom éves vagyok.

— Ugy? Vág közbe az ellenőr. Akkor hát kérek még 2 frt 20 kr. felülfizetést, mert már nem illeti meg a gyermekjegy.

*** Államosított iskolák.** A hivatalos lap jelenti, hogy a fejlesztés alatt álló d e b r e c z e n i városi 6 osztályu reáliskolában 1891/2. tanévben a hetedik, 1892/3. tanévben pedig a nyolczadik osztály meg fog nyitni, s ez utóbbi évtől kezdve az intézet érettségi vizsgálat tartására is jogosítva lesz. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter az e r z s é b e t v á r o s i algymnásiumot, az 1881/2. tanévvel kezdődőleg állami ellátásba vette. A r ó z s a h e g y i kath. jellegű városi algymnásium állami segélylyel az 1891/2. tanévvel kezdődőleg fokozatosan főgymnásiummá fejlesztetik. Az intézet az 1891/2. tanévvel kezdődőleg állami ellátásba vétetik. Ezen iskolánál az 1891-ik és 1892-ik tanévben az ötödik, az 1892/3. tanévben a hatodik, az 1893/4. tanévben a hetedik, az 1894/5. tanévben pedig a nyolczadik osztály meg fog nyitni és ez utóbbi évtől kezdve az intézet érettségi vizsgálat tartására is jogosítva lesz.

*** Angol festőnők Biharmegyében.** Két angol turista nő és festő: Miss R. Le Guesne és Miss Margaret Fleiser vasárnap óta Margittán tartózkodik Morvay Tihamer vendégszerető házában, a kivel kirándulást is tettek. Az angol nők rendkívül jól érezték magukat, bejárták a magas rézhegységet és több házat, a hol táj és népviseletről sok felvételt csináltak. Majd meglátogattak több iparüzletet s leginkább leköté figyelmüket az agyagipar. A festőnők még pár napig maradnak e vidéken.

*** Közigazgatási bizotttag.** Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága tegnapi u. tartotta féléves ülését a megyeháza nagytanács-teremben, Dégenfeld József főispán elnöklete alatt. A megyei pénztár állása igen

kedvező. A hazi pénztárnál volt bevétel 26,230 frt 17 kr. kiadás 25,516 frt 19 kr. A vármegyei nyugdíj alapi pénztárnál volt bevétel 6199 frt 57 kr, kiadás 4572 frt 55 kr. A betegpótlási pénztárnál volt bevétel 5671 frt 73 kr, kiadás 4133 frt 74 kr. Az árva közös pénztárnál volt bevétel 45,223 frt 52 kr. A fegyelmi ügyek száma 13 volt, az előfordult rendbánsági esetek száma 10. hátrány 125. A tankelesek száma volt 21,952; mindennapi 16,673, ismétlő 5279. Az iskolába járó 13-15 évesek száma 4828. Az iskolába nem járó 13-15 évesek száma pedig 451. Összes adónemekben befolyt a múlt felévben 278,961 frt, a tavalyi hasonló időszakban 247,241. Adóhátralék maradt 386,183 frt, a lefolyt hasonló időszakban 434,353. A hátralék fogyott 111,641 frrtal. Az ember egészségi állapot kielégítő volt. A heveny fertőző kórok közül a kanyaró, hólyagos himlő és hókharut lépett fel. A halálozás 276 esettel haladja felül a múlt félelvet. A vetések közül az őszi ritkaságok voltak. Az állategészség elég jó volt; járvány nem fordult elő.

* **Nem 99, hanem 100.** Azt írják a lapok, hogy a közigazgatás államosítása ellen a képviselőház tegnapi ülésén 99 képviselő szavazott. Mi utána számoltuk úgy a »Pesti Napló«, mint a »Nemzet« esti lapjában megjelent névsort, s úgy találtuk, hogy a nemmel szavazók száma nem 99, hanem éppen 100 volt. Már most hol volt a hiba: az összeszámításnál-e, vagy pedig a lapok közléseiben? Ezt persze mi még most nem tudhatjuk. Hanem annyit látunk, hogy ilyen tekintélyes ellenzék teljesen elegendő arra, hogy a törvényjavaslatot törvényerőre emelni ne engedje. A többség toporzékolhat, fenyegetőzhetik, szavazhat a parancsszóra: az ellenzék bátor magatartása mégis megfogja menteni a nemzetnek veszélyeztetett jogait. Nagy napoknak, nagy eseményeknek nézünk elébe, természetes tehát, ha olvasóink figyelmét mindig ráirányítjuk a képviselőház nagy fontosságú tárgyalásaira.

* **Hűvös nyár.** A gyakori nagy viharok teljesen lehűtötték a levegőt. Mig más években július első fele csaknem elviselhetetlen hőséget hozott reánk, addig mostanában — a reggeli és esteli órákban — bátran felillik a felöltő. Teljesen kellemes város most Debreczen, — hagyományos porával és nyári hőségével nem kell küzdenünk. Ki tudja azonban, hogy örömmünk meddig fog tartani?!

* **Személyi hír.** Waldstätten báró hadtestparancsnok az itteni hadgyakorlatokra ma este 7 órakor Debreczenbe érkezik. A hadtestparancsnok a város ötös fogatán hajtat be szállására a Bikába.

* **Elragadt lovak.** Tegnap délután Vecsey Zoltán kocsiját, melyen csupán Tóth Lajos 35 éves kocsis ült, elragadta az elébe fogott két ló a szoboszlói országúton. A kocsis leesett a kocsiról s a lovak összetaposták, a kerekük pedig a mellén és fején keresztül mentek. Ugy lették meg felholtan a szerencsétlent, ki most élet-halál közt vergődik a kórházban. Az elragadt lovakat a városi tilalmasnál fogták el a béresek.

* **Népesedés.** Debreczenben e hó 4-től 11-ig született: ref. törv. fiu 12, leány 12, törvénytelen fiu 2, leány 1; r. kath. törv. fiu 2, leány 4, törvénytelen fiu 2, leány 2; ág. hitv. törv. fiu 1; izr. törv. fiu 1; orth. 0. — Meghaltak: Demjén Lajos 8 év, ref. tüdőgümőkór; Nagy Sándor 4 és fél év, ref. bélhurut; Krausz Ida 4 hó, izr. bélhurut; Takács Ferencz 5 hó ref. bélhurut; Takács Ferencz 5 hó, ref. bélhurut; Szabó Mari 30 év, r. kath., tüdővész; Lőrincz Lukács 21 év, izr. tüdővész; Pap József 56 év, ref. agyhártyalob; Ungváry Sándor 1 és fél év, tüdőhurut; Oláh Róza 16 év, r. kath. tüdőgümőkór; Mezei András 8 hó, ref. bélhurut; Sáfár Sándor 1 év 9 hó, ref. tüdőlob; Nagy Sándorné 37 év, ref. tüdőgümőkór; Major József 2 hó, ref. bélhurut; Kiss József 10 hét, bélhurut; Krisztián Alajos 63 év, r. kath. tüdőgümőkór; Novelli Tibor 1 év, r. kath. göresök; Erdélyi József 2 év 2 hó,

ref. tüdőhurut; Mogoróssy Béla 1 év 1 hó, ref. kanyaró; Kozma Julianna 7 év, ref. tüdőlob; Erdei József 7 hó, ref. velesz. gyeng.; Pajták István 10 hó, kath. bélhurut; Poresin Istvánné 31 év, ref. bélhurut; Tiba János 1 hó, ref. velesz. gyeng.; Kovács Eszter 1 hó, ref. velesz. gyeng.; özv. Prunyi Lajosné 70 év, kath. aggkór; Erdei András 35 év, ref. tüdőgümőkór; Birinyi Eszter 1 hó, ref. veleszül. gyeng.; Safranek Francziska 6 hó, kath. bélhurut; Böszörményi István 1 hó, ref. göresök; Pataki András 51 év, ref. bélhurut; Zinger? halv. szül.; özv. Kiss Andrásné 91 év, ref. aggkór; Varga Imre 15 év, ref. szerencsétlenség; Kovács János 5 hó, ref. bélhurut; Szabó Gábor 64 év, ref. hagymáz; Mihály Imre 1 hó, r. kath. velesz. gyeng.; Fogarasi János 4 hó, ref. bélhurut; Szabó Lajos 5 hó, ref. bélhurut; Balogh Julianna 1 hó, ref. velesz. gyeng.; Pál János 39 év, ref. tüdőgümőkór.

* **Tanulónak.** Gyarmathy József, czepléd-utcai fűszerkereskedésében egy jó házból való fiu, tanulóul azonnal felvétetik.

Hol van a kétfejű sas?

A szomorú zsendárvilágban mindenkinek utlevélnek kellett lenni, még a diáknak is. Pápan bevégeztek az examenek, kis és nagy diák igyekezett haza vakációzni, ki alkalommal, ki »per pedit haza.« Egy megyebeli fiuk összeszedelőzködtek vagy hatan s utnak indultak gyalog. Délután 5 órakor már V. város határáig értek. Ott azonban utólérte őket a fátum — zsendárok képiiben, akik utleveleiket követelték. Persze, hogy nem volt egyiknek sem, nagy sietségükben elfelejtették azokat megszerelni. Főbenjáró bün. Bekisérik őket a legközelebbi cs. kir. szolgabíróhoz s üldögélhetnek addig, míg kisül hogy jóérmű pápai diákok. Hanem azért van a diáknak esze. Mindenik kivette a zsebéből a friss iskolai bizonyítványát s azt mutatta elő.

A zsendár nézi az utleveleket, csóválja a fejét.

— Hm! nem jó utlevél ez.

— Már hogy ne volna, mert ne volna?

— Nincs rajta kétfejű sas.

— Nincs-e? Dehogynincs. Nézze csak zsendár bácsi, itt van egy nagy terebélyfa, körülte e felírás: »Szabadon tenyészik.« (A pápai főiskola czimere.)

— Nos, nos? De a kétfejű sas?

— Hát az is ott van tul; a galyak közt Most éppen tojik, nem látszik.

— Ah, persze! Azt maga nem tud. Az nem tojik.

— Hogyne tojnék, kérem! Honnan lenne az a sok kis fia mindenfelé itt Magyarországon?

De hiszen nem lehet a németet egy könnyen rászedni. Most sem hitt a diáknak.

Bizony csak közre fogták őket a zsendárok és kísérték valamennyit előre szuronyok közt.

Csak sétálgatnak, mennek nagy fáradtan, miközben esteledni kezdett, s a város még jó messzire volt. Sokkal messzibb, mint egy csárda, ott az utfélen.

— Az Isten áldja meg magukat zsendár bácsi engedjenek benünket kissé pihenni, megtagadják lábaink a szolgálatot. Jöjjenek a csárdába, igyunk egy pohár bort!

Eleinte szabódtak, de végre is ráállottak: igyunk egy pohár bort! Annyi csak meg nem árt.

Hanem egyik pohár bort követte a második, a harmadik, míg a zsendár furaknak nagyon jó kedvük lett, úgy, hogy a diákok szép szerével megmenekülhettek, mikor egyik a másik után kezdett szunyókálni.

A menekülő diákok az aggodó csárdás gazdát is szépen felvilágosították — a következőkép:

— No már csak nézze nagy jó uram, milyen jólelkű emberek ezek a zsendárok. Nem

tudtuk az utat ide a városba, hát egy jó mért-földnyitől elkisértek bennünket. Igazán derek emberek, aztán ez még nem is elég, hanem erővel behittak ide kigyelmedhez, hogy megtraktáljanak. Még meg se köszönhetjük a barátságukat, mert mind aluszik. Nekünk pedig sietős az utunk. No, Isten áldja meg csárdás gazda. Tiszteljük a zsendárokat! . . .

TÖRVÉNYSZÉK.

Négylábu bíró. A római császárnak, a ki konzullá választotta a háttas paripáját, utánzója akadt Józseffalván. Bervanger József odavaló lakos ugyanis megharagudott a községi bíróra, mert ez több napi sürgetés után sem akarta kiadni a leánya erkölcsi bizonyítványát. Az elkéseredett apa e miatt úgy állott be szut a hatóságon, hogy bevitte lovát a község irodájába, azt mondván, hogy ezentul az lesz a hivatal főnöke. A temesvári törvényszék Bervangert nyilvános becületésért miatt egy havi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte. Mint az »Ügyvédek Lapja« írja, az ítéletet a kir. tábla és legutóbb a kir. kuria is helybenhagyta.

Elítélt szerkesztő. Athénből sürgönyzik: A főlebbviteli bíróság az »Ephimeris« cz. lap pörében Rouky főszerkesztőt egy évi fogságra és ezer frank pénzbüntetésre s Giamopoulos szerkesztőt hét hónapi fogságra és 500 frank pénzbüntetésre ítélte a közoktatásiügyi miniszter rágalmozása és megsértése miatt.

CSARNOK.

AZ ESKÜVŐ.

— Elbeszélés. —

Irta: Amor.

(Folytatás.)

Kamilla belátta, hogy ezen higanytermészetű, szerelmes, fiatal párt nem lehet higgadt megfontolásra bírnia, de mégis Rezeda utolsó szavára kissé csendesebb hangon szólt.

— Hát nem lehet az ember türelmes és mégis szilárd?

— De én nem akarok türelmes lenni!

— kiáltá az elkényeztetett leányka, én nem akarok! Ah, neked az is mindegy, hogy így kell járnom leeresztett hajjal, mint egy iskolás leánynak, pedig tegnap lettem tizenhat éves. Tudod-e azt Sándorkám, hogy nem szabad a hajamat feltűzni.

— Tudom bizony, addig nem szabad a hajadat feltűzni, míg a vén »Hoppopp Terka« a barát zárdájába nem kerül! Ah e gyönyörű hajfonatok! s elragadtatva simogatta a fényes, szép fonadékok s fellobbanó szenvedélylyel tévé hozzá: Halljátok, a mit most mondok: Két hó mulva vissza kell mennem hosszabb időre Debreczenbe; ha addig nem történik valami megállapodás, akkor baj lesz, mert most már nem távozom innen Rezedám nélkül.

— Oh Sándor, mily vakmerő vagy te, én Kamilla nélkül nem megyek innen!

— Hát megint felsültem, mondá Sándor kedvetlenül. Hosszu szünet állt be. Rezedé gyöngéden simult jegyese oldalához.

— De nekem még más tervem is volna — kezdé Gáthegeyi, felénk tekintetvetve Kamillára. Ily körülmények között másként nem segíthetünk magunkon, cselhez kell folyamodnunk. Mit szól hozzá kedves Kamilla, hogy Liverpólit megnyernök s rá állana, hogy ön csak látszólag váltana jegyet vele.

— Már magam is gondoltam olyasmit, viszonzá Kamilla ingadozva, mert valóban csel nélkül nem boldogulunk. De Liverpóli mint közvetítő? nem, nem! Ön nem ismeri hamisságát, ki visszaélne bizalmunkkal s azonnal elárulna! Nem, ez ellen fellázad minden érzelem!

— Győzelem! Kamilla beleegyezik a cselbe. Most már miénk a diadal. Mégis csak

furcsa volna, ha nem lennénk képesek jezsuita barát uramat kijátszani. Orleansba kell utaznom sürgős dolgom elintézése végett, legfőleg három hétre, ezt tudatnom kellett önökkel, ezért jöttem most ide leskelődni, tudván, hogy Julcsa többnyire itt kószál. S nem is csalódtam. Alighogy megpillantott, eltűnt mint egy árny s rövid idő múlva ide varázsolta kedves Rezedámat. Ennyi az egész.

Ez alatt alkonyodni kezdett.

A szép nővérek elkísérték Gálhegyit a liget széléig, ki megígérte, hogy minden nap fog irni, de megjegyzé: Rezeda ne írjon neki, mert a levél úgy sem juthatna kezeihez, mint-hogy a nappal nem fogja szállásán tölteni. Végre abban egyeztek meg, hogy a nővérek most látszólag engedni fognak a kényszernek, de azért nagyon ügyelnek arra, hogyha alhalom rejlik, kellően felhasználják s ezzel elváltak.

Midőn Kamilla és Rezeda a liget árnyából a holdvilágos kertbe léptek, Julcsa is mellettök termett. Ő azalatt a házban is volt s elbeszélte, hogy a nagymama azt parancsolta: ereszsék ki Rezeda kiasasszonyt a torony-kamrából, estére pedig nála legyen mindkét unokája. Nevetve, ugrálva mondta el, mennyire megijedt Teréz, midőn a toronykamrát üresen találta, hogyan forgatta a szalmaszálát s minden pókháló alatt kereste a kisasszonyt. S aztán legalább száz keresztet vetett magára, egyre morgott, hogy itt valami boszorkányság van a dologban. Ez utóbbi különösen tetszett, tánczolt dalolt stb. De jó kedve csökkhamar elmúlt, midőn Kamilla azt parancsolta neki, keresse fel azonnal Terézt, hogy mondja el, mi uton-módon jutott ki Rezeda a kamrából.

A nővérek szorult szívvel lépték át a ház küszöbét. Suttogva, félénk szemléldéssel mentek végig a holdfényben fürdő szobákban, hátha valami kellemetlen látvány vár rájuk? A kellemes lak berendezése szülei izlését tüntette föl, de mindig attól féltek, hogy az itt felhalmozott drága emlékektől fosztaatnak meg.

A barátnak határtalan befolyása van a nagy mamára. Rezeda felingerelte őt ma s Clemo bizonyára felhasználta az alkalmat és szította a tüzet, a mennyire csak bírta.

Midőn azon szobába léptek, melyben szülei arczképei függtek, azok középett látták ama Mária Magdolna képét az égő lámpákkal nagyanjuk szobájából.

Rezeda izgékony természete azonnal lobbort vetett, felugrott a képre s erősen megragadva kiáltá:

— Ki merte e nyomorult rongyot szülein képei közé tenni?

— Az Istenért, csitt! csilapitá Kamilla, csak legyen már eszed! Hátha megégették volna a képeket?

— Inkább égessék meg!

— Te jól kezdted, mondhatom! A helyett, hogy nagymamát kiengesztelnéd, mint Sándorral megegyeztünk, még inkább felbőszítetted.

— Igazad van, Kamilla, bocssás meg! De tudod eszembe jutott, hogy nagymama a multkor azt mondta: csak más kezeket és dicsfényt kell atyánk arczképének pingálni, aztán valamely templomnak oda lehet ajándékozni és a barát leereszkedő helyesléssel biczegtetted fejét.

— Hagyd azt most, jer, tekintsünk be, s lássuk, evett-e már?

(Folyt. köv.)

Cserebogár urfi a tengeren.

Irla: Sebők Zsigmond. Felolvasta a vasárnapi művésztársulatnál: Zilahy Gyula.

Cserebogár urfi egy reggel nagyon rossz kedvűen ébredt fel a körtefalevelen, melyen

az éjt töltötte. De nem is csoda, mert a legédesebb álmából költötte fel egy flu, és egy leány, névszerint Pista és Katicza, kik a fa alatt zajongtak, és az ő nevét kiabálták. Cserebogár urfi megdörzsölte a szemét, nyújtózkodott, ásitott, aztán lenézett a földre:

— Ugyan — már no!! mi tetszik gyerekek ilyen korán reggel? — kérdé mérgesen.

Pista fölkiáltott:

»Cserebogár, sárga cserebogár, mondd meg nekem: mikor lesz nyár?»

— Cserebogár urfi haragosan felelt vissza: Azért sem mondom meg! — ni adta lelke! hát már aludni sem hagytok, kérdezzétek meg a kakuktól s hagyjatok békiben! zzzzz-ni!

— Ezzel Cserebogár urfi hátat fordított Pistának és Katiczának — zúgott s dohogott magában.

— Már ez mégis sok, a mit az emberek egy magyar cserebogártól kívánnak! Korán reggeltől késő estelig, azon kell törnünk a fejünket, hogy »mikor lesz nyár» — és, hogy meddig élnek az emberek!... És még mennyi a dolog! Mennyit kell rágni, rágicsálni ezen a falevelen!! — Én bizony nem maradok itt Magyarországon, hanem elmegyek a tengerre. Pista újra felkiáltott a fára:

— Cserebogár, sárga cserebogár, mondd meg nekem mikor lesz nyár!?

— Cserebogár urfi gondolt egyet. Nyájában felelt vissza:

— Jól van Pista pajtás, megmondom, ha csinálsz nekem egy gyönyörű szép papir hajót.

Csinálok Cserebogár urfi, azonnal csinálok, arany papirból lesz az oldala, ezüst papirból a fenéke, piros csillag lesz az elején, nemzeti-színű zászló a hátulján.

Erre Katicza is fölkiáltott:

»Cserebogár, sárga cserebogár, mondd meg nekem sokaig élek-e?»

— Megmondom biz édes Katiczám, ha készítesz a hajóra egy gyönyörű szép vitorlát.

— Készítek, készítek cserebogár urfi. Kötőtű lesz a rudja, selyem papir vitorlája, magyar nemzeti a czimere.

— A gyerekek elkészítették a hajót.... Jaj, jaj, jaj! be nagyon szép volt ám az. — Arany papirból volt az oldala, ezüst papirból a fenéke, kötőtűből az árbocza, az orrán piros csillag tündökölt, a hátulján magyar zászló lobogott, a vitorlán nemzeti czimer ékeskedett.

Cserebogár urfi erre felment a csillagvizsgáló toronyba, fejére tette a hegyes tetejű süveget, felütötte a nagy könyvet, egy hosszú kukerbe bellenézett, s azután vissza jött nagy fontoskodással a gyerekekhez.

— »Halljátok most gyerekek!

»Hókusz-pókusz ne neked,

»Mit szól a tudós nektek —

»Figyeljétek gyerekek! —

Te Pista pajtás ki kérded »mikor lesz nyár?»

— Eredj haza! kérd el apádtól a kalendáriumot, üsd fel, s abban pontosan meglátod, nyomtatásban olvasod, s megtudod már, hogy mikor kezdődik a nyár!

— Igenis Cserebogár urfi!

Kis Katicza hugom, a ki azt kérded, »sokaig élsz-e még?» halljad meg te is, mit mond a tudós Cserebogár:

Tudd meg tehát, hogy mával is kevesebbet élsz egy nappal.

— Igenis Cserebogár urfi! köszönöm szépen a szives felvilágosítást.

— No most gyerekek vigyétek ezt a gyönyörűséges vitorlás hajót a patakra.

A gyerekek elvitték a hajót a patakhoz, szépen rátették a vízre, Pista megfogta a vitorlát, Katicza pedig hidat csinált a tenyeréből....

— Tessék, tessék Cserebogár urfi be-sétálni.

Cserebogár urfi oly kevélyen, oly kényesen sétált be a papir-hajóba, mint egy fő-fő hajós-kapitány. Pista eleresztette a vitorlát, és a hajó vigan futott tova a habokon... A gyerekek utána kiabáltak, a mig csak láthatták:

»Hova utazol kis Cserebogár?»

— A tengerre jó Katiczám!

Mit hozasz nekünk a tengeréről kis Cserebogár?

— Arany almát, ezüst diót jó Pistikám!

Tiszteltetjük a tengert kis Cserebogár!

— Majd megmondom néki kis Katiczám, jó Pistikám...

Ezzel a kis aranyhajó eltűnt a szemük elől, mert egy bokor eltakarta... Cserebogár urfi pompás papirhajója pedig ment, mendegélt a vizen, patakról a Tiszába, Tiszáról a Dunába. Gyönyörű utja volt. Utközben semmi baj nem érte.

Csak egyszer érte nagy veszedelem, a mikor a hajó neki ment a Tiszában egy nád-szálnak. — Jaj, jaj, jaj! — az volt csak az ijedelem! — De meg is szeppent ám Cserebogár urfi, mert kis hija volt, hogy fel nem fordult az aranyhajó. — Szerencsére ott lubiczolt a közelben egy jószívű kecsége, az hirtelen udauszott s visszabillentette a hajót a rendes állásába.

— Hova — hova hajóskapitány ur? — Kérdé a jószívű halacska.

— A tengerre.

— Hát kelmed hogy éli világát Kecsege bácsi?

— Köszönöm szives kérdésed, hajós kapitány ur. Ugy élek, mint a hal a vízben.

— Ejnye de jó dolga van Kecsege bácsi. Tudom, nem jönne velem.

— Nem bizony, hajós kapitány ur. Nagyon sós a tenger vize. Jobb itthon.

Aztán elbucsuztak.

— Szerencsés utat hajóskapitány ur!

— Isten éltesse Kecsege bácsi, kívánom, hogy soh'se főzzenek a kelmed drága személyéből szegedi halpaprikást.

S ezzel tovább utazott Cserebogár urfi az aranyoldalú, ezüst fenekű, piros csillagos, kötőtű árboczos, nemzeti zászlós kis papirhajón, Tiszáról a Dunára.

A határnál egyszer csak bekiáltott valaki a hajóba:

— Megállj, megállj hajóskapitány. Itt a vámkatona az ollóval,

Cserebogár urfi kitekintett, — hát egy nagy szörnnyeteg csatogtatta a hajó mellett két ollóját.

— Ki vagy te ollós vitéz?

— Én vagyok a rák, a szigoru vámkatona. A ki nem fizeti le a vámot, annak ripsz, rapsz, elvágom az ollómmal a hajóját.

Nem is mert ám figurázni a szigoru vámkatonával Cserebogár urfi.

— Mennyi az a vám? — kérdi.

— Öt szem kukoricza, három szem bab.

— Tessék, tessék vámkatona ur.

Cserebogár urfi lefizette a vámot, a rák pedig beletette a vállán lógó tarisznyájába. — »Szabad az ut!» mondá és elkezdett hátrafelé uszni.

Cserebogár urfi ezt látva, meg nem állhatta, hogy ne kérdezze:

— Mondja csak rák bácsi, miért járnak kegyelmetek mindig hátrafelé?

— Azért kis öcsém, mert mi voltunk a legrosszabb tanulók az iskolában és a tanító ur mindig a »számár padra« ültetett.

— No, alásszolgája rák bácsi! Ezzel kár volt dicsekedni.

Ment, mendegélt a kis aranyoldalú, ezüst fenekű, piros csillagos, nemzeti zászlós, magyar czimeres kis papirhajó, egyszer csak beért a tengerbe. Cserebogár urfi most fölhozta a se-

lyempapir vitorlát a nemzeti czimerrel és — huss! — úgy keresztül repült a hajócska a tengeren, mint a parancsolat. Egyenesen nagy Törökországban kötött ki. Nagy Törökországban, napfényes Ázsiában.

A parton egy nagy potrohu török cserebogár csibukozott. Ez a mint meglátta a magyar zászlót a hajó hátulján és a magyar czimert a vitorlán, mindjárt azt mondta:

— Ninini! magyar vendéget kaptunk nagy Törökországban. No, ezt már aztán illedően kell fogadni.

Ezzel a török cserebogár felkelt s a hogy a nagy potrohától tudott, lezammogott a tengerpartra. Ott háromszor egymásután földig hajtotta magát Cserebogár urfi előtt:

— Szalem alejkum, magyar testvér!

— Szerencsés jó napot kívánok, török testvér!

— Ki vagy, mi a neved kedves jövevény?!

— Én vagyok Cserebogár Jóska Magyarországról. Hát te ki vagy? mi a neved, szives vendéglátó?

— Én meg Cserebogár Jusszuf vagyok, innen Törökiből — ni! — Isten hozott magyar Cserebogár Jóska nagy Törökországban!

— Köszönöm az üdvözlést török Cserebogár Jusszuf nagy Törökországban!

— Hát szervusz Jóska! Légy az én vendégem, nagy Törökországban.

— Szervusz Jusszuf! Elfogadom a meghívást nagy Törökországban.

Ezzel a két cserebogár pajtás karonfogva elsétált egy nagy ragyogó palotába.

Itt a török cserebogár — a palota ura — bevezette Cserebogár urfit egy gyönyörű szobába, leültek egy gyönyörű ezüstös szőnyegre, a göndörhaju szerecsen cserebogár szolgál pedig módjával, sorjával felszolgálták a friss cédrusfa levelet, a szörbettet, a feketekávé.

A lakoma után a cserebogár pajtások csibukra gyújtottak.

— Hát hogy vagytok odahaza magyar pajtás nagy Magyarországon? — kérde nyájasan vendégétől a török cserebogár.

— Sok a dolog török pajtás nagyon sok! se éjjelünk, se nappalunk, mindegyre azzal a kérdéssel fagatnak bennünket, hogy »mikor lesz nyár?»

— Ejnye, ejnye. No akkor mi jobban vagyunk nagy Törökországban, napfényes Ázsiában. Tőlünk azt senki sem kérde, mert itt mindig nyár van.

— Aztán meg — folytatá a cserebogár urfi — nem is szundíthat egy jót a magyar cserebogár, hogy föl ne verje valaki ezzel a kérdéssel: sokáig él-e?

— Minálunk azt sem kérde senki. A török ember nem gondol azzal. Hát még mi a panasz magyar pajtás?

— A legnagyobb baj, hogy nagyon bele-faradunk az evésbe.

— No, no magyar pajtás, az talán nem is olyan nagy baj.

— De bizony az török pajtás, mert a magyar fak levele olyan kemény, hogy bele-török minden fogunk. Nekem minden héten új fogakat kell betétnem.

— Szegény, szegény magyar cserebogár — szánkozott a török pajtás. — Nálunk olyan puha a falevél, mint a turósrétes. Csupa öröm enni.

— Azután meg — panaszkodott tovább Cserebogár urfi — alig van nyár, már itt az ősz, meg a tél és akkor az egész magyar cserebogár nemzet megfagy. Nem borzasztó dolog ez?

— De bizony borzasztó! — mi török cserebogarak is meghalunk egyszer, de nem fagyunk meg az utszélen, mint ti. — Mi itt sétálunk, csibukozunk, feketekávézunk; ilyen pompás palotákban lakunk, mint az enyéim,

azután mikor eljön a langyos eső, meleg eső, lefekszünk a paplanos ágyba és virág-illat, madárdal között csendesen elalszunk örökre.

Cserebogár urfinak nagyon tetszett ez az élet, álmélkodva mozgatta a fején két kurta furcsa szarvacskáját. Jaj be jó lehet itt élni, csibukozni, feketekávézni és meghalni! — kiáltott fel.

— Egyet mondok magyar pajtás, kettő lesz belőle, szólt a török cserebogár.

— Állok elébe török pajtás.

— Maradj itt köztünk magyar pajtás. Légy törökké. Az én palotámban ellakhatol életed végéig.

— Cserebogár urfinak tetszett az ajánlat. Fölcsapott töröknek.

Első nap csak jól mulatott Cserebogár urfi a fényes palotában, nagy Törökországban, napfényes Ázsiában. Sétált, hevert, csibukozott, lakomázott. De másnap már unatkozott. Harmadnap pedig busan eresztette le a szárnyait.

— Miért busulsz, miért szomorkodol szeretett vendégem? — kérdezte a török cserebogár.

— Hogyne busulnék, hogy ne szomorkodnám, mikor itt senki se kérde tőlem, mikor lesz nyár?

Egy hét múlva megint megkérdezte a török cserebogár:

— Miért busulsz, miért szomorkodol szeretett vendégem?

— Hogyne busulnék, hogy ne szomorkodnám, mikor itt senki se kérde tőlem, hogy sokáig él-e még?

Ujra egy hét telt el, megint megszólította Cserebogár urfit török gazdája.

— Miért sírsz, miért risz szeretett vendégem?

— Hogyne sírnék, hogyne rinék, mikor itt a falevél olyan puha, mint a turós rétes, még se olyan édes, mint otthon.

Bóhó kis cserebogár nagyon elhagyatott-nak, nagyon betegnek érezte magát nagy Törökországban, napfényes Ázsiában. — Szomorúságában lement a tenger partjára, hát az aranyoldalú, ezüst fenekű, piros csillagu, kötöttű árboczu, nemzeti zászlós papirhajócskának se hire sem hamva nem volt már. A vihar elkapta, elsodorta messzire, isten tudja hova, merre. Hogy menjen most már Cserebogár urfi haza. Gyöngye szárnyai nem bírják meg azt a nagy utat! —

Egyszer csak édes hazai hangokat hall a magasból.

— Kelep! — Kelep! — a tengernél vagyunk apjuk.

Kelep! Kelep! — Akkor három nap múlva otthon leszünk szép Magyarországon.

Cserebogár urfi felnézett a magasba, — hát egy megkésített gólyapár repült a kék légben, nagy Törökországból, napfényes Ázsiából, szép Magyarországra felé. — Cserebogár urfi nem sokat gondolkodott, a gólyák után röp-pent, és suttymban elbujt a gólya-apó szárnya alá. Nagyon jól érezte magát ott a puha pöhölyben. Három nap múlva ő is otthon lesz szép Magyarországon, gondolta magában örvendezve.

Hát egyszer csak megszólal utközben a gólya-apó:

Kelep! Kelep! Vakard meg csak anyjuk az orroddal a hátamat, nézd meg, mi lehet ott?

— A gólya-anyó föltette a p-paszemét, orrával fölemelte apjuk hátán a tollat, hogy megnézzé, mi van ott, — hát mit látott? .. Cserebogár urfi ott guggolt szepegeve.

— A gólya-anyó nagyon haragos arcot vágott.

— No cserebogár urfi, lesz nemulass, hogy mertel ide bujni az apjuk tollába? Ezért most mindjárt bekaplak.

— Cserebogár urfi rimánkodni kezdett. — Kegyelem, grácia, árva fejemnek nagyságos gólya asszonyosság. Szép Magyarországból bujdosom egy kis papirhajón, nagy Törökországba, napfényes Ázsiába, volt ott arany palotám, feketekávé, csibukom, de nem kellett nekem semmi, és éreztem, hogy pár nap alatt meghalok, ha nem megyek haza. De az én szárnyaim gyengék, az erőm kevés, azért bátor-kodtam a nagyságos gólya uraságra kapaszzkodni.

Kelep, Kelep! — Hallod-e apjuk, szólt a gólya-anyó!

Kelep! Kelep! Hallom anyjuk.

Azt mondja ez az árva cserebogár, hogy »magyar bujdosó« és haza szeretne jutni, vigyük hát haza szegényt. Ha kend elfárad, majd én veszem a hátamra.

Nem bánom anyjuk.

A jó gólyák szerencsésen haza is hozták a kis bóhó cserebogarat.

Bezzeg nem kívánt többé elmenni a tengerre aranyoldalú, ezüst fenekű, piros csillagu, kötöttű árboczu papir hajócskán. És a mikor ezentul azt kérdezte tőle valaki, hogy mikor lesz nyár, mindig szívesen felelt, de azt is hozzátette:

»Ne türelmetlenkedjétek emberek, gyerekek, ha késik a nyár. — Higyjétek el, hogy jobb itthon a tél is, mint idegen földön a nyár. És ha azt kérdezte tőle valaki, sokáig él-e még azt felelte:

»Ne kérdezzétek emberek, gyerekek — sokáig éltek-e? — Örvendjétek, hogy ez édes, drága hazában élhettek. Mert igazán keveset csak az él, a kit sorsa a messze idegenbe vetett.

Közgazdaság.

Az első új buza. A külföldi piacokról beérkezett jelentések legkevésbé sem biztatók. Az árak úgy Amerikában, mint Franciaországban és Németországban csökkentek; csak az angol piacok jelentenek valamivel barátságosabb hangulatot, de e mellett üzletlenségéről panaszok. Piacunkon a hamis hírek nem gyakorolnak már hatást, áru elegendő van, csak vevőkre van szükségünk. Budapestén már kínáltak júliusi szállításra mustra szerint szép 76 kilós piros tiszavidéki búzát, de a fogyasztás, kivétel és a spekuláció nem tettek megfelelő árajánlatot.

Budapesti gabonatársaság. Julius 13-án. Búza őszre 9.29 pénz, 9.31 áru. Tengeri 1891. jul.—aug. 5.80 pénz, 5.82 áru. Zab őszre 5.41 pénz, 5.43 áru. — Káposztarepcze aug.—szept. 14.75 pénz, 14.85 áru.

Köbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Julius 11.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 klgon felüli sulyban) 42.—43.— 2) Öreg közép (páronként 300—400 klg-sulyban) — — 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 44.—44.50 4. Fialat közép (páronként 251—320 klg, sulyban 45.—46.— 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgmíg terjedő sulyban) 47.—49.— II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 42.—43.— 7. Közép (páronként 220—280 klg, sulyban) 45.—46.— 8. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 47.—48.— III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 klgon felüli sulyban, 46.50—47.— 10. Közép (páronként 220—260 klg, sulyban) 47.—47.50 11. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 47.50—48.— Sertés létszám: július 9 napján volt készlet 139.872 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizlalnivaló sertés — — —, malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 929 drb

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** és szerkesztő,
Dr. Bakonyi Samu főmunkatársa.

Leszállított árak!

Julius 1-től kezdve az idény előhaladtával
divatos női ruhaszövetek,

MOSÓ VOILE-ok,

Valódi francia batist,
Zephirek és atlas szatinok

rendkívül leszállított
327 áron kaphatók: 10

Szabó Lajos fiai cégénél
DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

Legjobb minőségű

új zsákok
és

kölcsönzsákok

legutányosabb árak és feltételek mellett
kaphatók

Weisz József

326 6-6 termény- és zsák-üzletében
Debreczen, Czegléd-utca 2566. sz.

Kunz József és Társa

BUDAPEST DEBRECZEN, N-VÁRAD
Kistemplom-bazár.

Francia batist

előnyös bevásárlás folytán, rendkívül
olcsó leszállított áron.

Kiházasítási kelengye

teljes kiállítással.

Vászon, kész fehérenemű, divat-rövidáru
butor-szövet, szőnyeg, függöny, ágy és
asztalterítő, paplan és matrác-raktár
dus választékban, jutányosan szabott
árak mellett.

Lynoleum (parafa szőnyeg)

bizományi raktár gyári áron.

Pike, trico, plüs

NYÁRI PAPANOK

328 és mindenféle 8
fürdő cikkek.

MÉHÉSZ JÓZSEF

szijgyártó üzlete

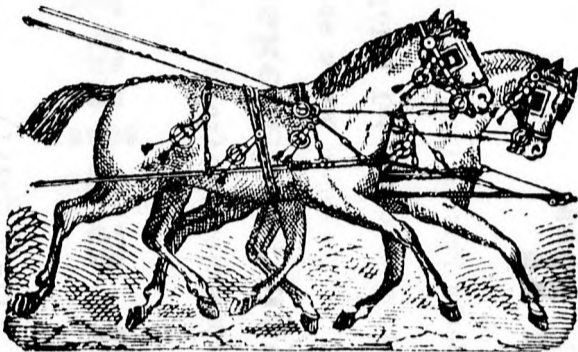
DEBRECZEN, nagy-csapó-utca, Stenczinger-ház.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint

szijgyártó üzletemet

a mai kor kivánalmainak megfelelően berendeztem.

Üzletemben készen kaphatók
a legjobb fajta bőrből készült

kocsizó löszerszámok

valamint igás hámok is több-
féle választékban.

Megrendeléseket, ugyszintén
javításokat, a legutányosabb
árszámítás mellett a meghatá-
rozott időre gyorsan elkészítik.

A nagyérdemű közönség be-
cses pártfogását kérve

maradtam tisztelettel

339 9-1 **MÉHÉSZ JÓZSEF**
szijgyártó.

Orvosi bizonylatok

„MARGIT“

gyógyforrásról

„MAGYAR SELTERS“

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikleges vizek között, — vegyi alkatrészeinek szerencsés ösz-
szetete kevés szabad szén-sav, de szódag, félig kötött szén-sav tartalma.

Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos.
Jó hatásának találtam a légutak
és gyomorhártyájának hurutos bántalmánál. A Seltersi-
Radéni, Vichy- stb. vizektől különbözőbb csekélyebb szabad-
szén-sav tartalmánál fogva a azért vérszék lehetősége, vagy
a hol a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsa-
vany-dúsabb vizek fölött előnyvel bír.

mint a seltersi, gleichenbergi, giesshübli. Előnye, hogy a bete-
gek élvezettel iszák a hogy sem bevéve, sem belélegezve, a
fejben vagy tüdőben nem okoz semmi vértörődést.

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár a Rókus-kórház
igazgatója. Kiválóan jó hatásának
bizonyult a légző-, emésztő- és vizezőszervek hurutos bántal-
mánál olyanokra, hogy jelenleg rokonalkatu más ásványviz
kórházunkban alig rendeltetik, — csekély szabad szén-sav tartal-
mánál fogva oly esetekben is sikeresen alkalmazzuk, a melyek-
ben a seltersi-, giesshübli-, gleichenbergi vizeknek használata
határozottan káros volna.

Dr. Kéty Lároly egyet. tanár: Légző-, emésztő-szervek,
hurutos bántalmánál jó eredménnyel
alkalmaztam, seltersi-, gleichenbergi-, Giesshübli vizek fölött
kisebb szén-sav tartalmánál fogva előnyvel bír.

Dr. Navratil Imre egyet. tanár: Torok-, gége-, légsző-
és bőrbetegségben igen jó, kiváló ha-
tást pedig akkor gyakorolt, ha az említett szervek bántalmával
rokon természetű gyomorbad volt jelen.

Dr. Barbás József Rókus-kórházi főorvos: Légző-, emésztő- és vizező-szervek hurutos
bántalmánál bátran versenyez a külföldi szikleges ásványvi-
zekkel.

Dr. Poór Imre egyetemi tanár: Gége-, tüdő-, gyomor-
vizezőhártyájú hurutját szintugy o-zlatja.

Dr. Bamberger Henrik egyetemi tanár, udvari tanácsos.
Légző-, emésztő-szervek
idült hurutjainál tapasztalt eredmény bizonyítja, hogy gyógyha-
tásban teljesen azonos a seltersi-, giesshübli- és Vichy-vizekkel.

Dr. Duchek András egyetemi tanár, udvari tanácsos:
Összetétele és kellemes ízénél fog-
va ajánlható a légző- és emésztő-szervek kórállapotainál.

Ez időszert Európá legelső s leglátogatottabb tüdőbe-
tegek kilmatikus gyógyintézete:

GÖRBERSDORF

a „Margit“-forrás gyógyhatásáról: — Sokoldalú legkedvezőbb
eredmények alapján, melyeket én gyógyintézetemben „a „Mar-“

git“-forrás gyógyvizét alkalmazása által a légutak idült hu-
rutos bántalmánál tapasztaltam, hivatva érzem magamat
ezen betegek által kedvesen fogyasztott és jól tűrt gyógyvizet
a legsihgősebben ajánlani.

Görbersdorf, 1879. márczius 18-án.

Dr. Römpler Tódor.

„MARGIT“ borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

cs. és kir. és szerb kir.
udv. ásványviz-szállí-
tónál, Budapestben, Er-
szébet-tér 8. sz.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerboltban, műszerkereskedésben és vendéglőben.

A „DEBRECEZEN” NYOMDA RÉSZV. TÁRSASÁG

NYOMDÁJA

(Nagy-uj utca 1702. sz. Konrád-házban)

teljes új berendezéssel,

elvéllal mindennemű nyomtatványokat, n. m. folyóiratok, számlák, körlevelek, gyászjelentések, béli- és lakadalmi meghívókat és tánczrendeket
kereskedelmi-, ügyvédi- és községi nyomtatványokat a legizlésebb kritében és jutányos árak mellett.

Vidéki megrendelések **Erdélyi István** nyomdai művezető nevére címzendők.

Új vállalatunkat, hol északkeleti Magyarország legregibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECEZEN”,

a szintén elterjedt **„DEBRECEZENI HIRADÓ”** és a **„JOGI HETILAP”** is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába. —
Hirdetések a Debreczen cz. lapban a legjutányosabb áron közölhetnek.

Bírósági nyomtatványok készletben vannak.

Nyomatott a „Debreczeni nyomda részvénytársaság nyomdájában. 1891.